

Szent esküszóval esket újra minket
 A magyarok hatalmas Istenére,
 Hogy elmegyünk ezer halálba érte,
 S dicsón bukunk, hogyha bukni kell...
 De bátraké a győzelem, siker,
 S mi győzni, győzni... s élni akarunk!
 Még él ma is, s ha ütni fog az óra:
 Riadva ront új, nagy leszámolóra
 A hallhatatlan, hősi regiment!"

(Dédapó homlokon csókolja lelkes unokáját s függöny lassan le.)

(O)

Az volt a tavasz!

Az volt a tavasz! — szívek tavasza.
 Rögök mélyiből vért szitt a gyökér
 S adta nagy gonddal tovább az ágnak.
 Tavasz levegője,
 Isten szent mezője
 Hirnöke volt a szent szabadságnak.

Az volt a tavasz! — álmok tavasza.
 A jó öregek sírni tanultak.
 Az ifjak szívét eszme járta át.
 Testvérharok helyett
 Összeölelkezett
 S az volt az imája: szeresd a Hazát!

Az volt a tavasz! Ország tavasza.
 A pesti ifjak csodaszavára
 Sirjából ébredt a drága beteg.
 Egy pillanat alatt
 Fel az égig haladt
 S dicsőséget szült a szent fürgeteg.

Az volt a tavasz! A szívek szava,
 Sárba tiporta zsarnok fegyverét.
 Bilincseket tört ártatlan kézről.
 Petőfi lantja

— Talpra magyarja —

Uj magyar vért szült a régi vérből.

...Elmult a tavasz! — az a szép tavasz,

S azóta mindig ködbe visz utunk...

Kikelet napján minket ősz takar.

De hisszük Istent,

Hogy egyszer mindent

Visszaszerez a leláncolt magyar!

Móra László.